

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia ⁴⁾	Jedn. red. (*)	Treść przepisów/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 ust. 1	1. Celem niniejszej dyrektywy jest zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych.	T	Art. 4 pkt 1 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) transakcja handlowa - umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną przez siebie działalnością gospodarczą lub zawodową, a w przypadku gdy dłużnikiem jest organ publiczny, umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa	

Art. 1 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą wykluczyć długi, które są przedmiotem postępowania upadłościowego prowadzonego przeciw dłużnikowi, w tym postępowania mającego na celu restrukturyzację długu.	T	Art. 3 pkt 1 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli wierzyciel zawiera ją w związku z wykonywaną przez siebie działalnością gospodarczą lub zawodową;	
Art. 2	<p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:</p> <p>1) "transakcje handlowe" oznaczają transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzi do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem;</p> <p>2) "organ publiczny" oznacza każdą instytucję zamawiającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/17/WE oraz art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE, niezależnie od przedmiotu lub wartości umowy;</p> <p>3) "przedsiębiorstwo" oznacza każdą organizację inną niż organ publiczny, działającą w ramach swojej niezależnej działalności gospodarczej lub zawodowej, nawet w przypadku gdy działalność ta prowadzona jest przez jedną osobę;</p> <p>4) "opóźnienia w płatnościach" oznaczają płatności, które nie zostały dokonane w umownym lub ustawowym terminie, w</p>	T	Art. 4 pkt 1 i 2 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	<p>Art. 4. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) transakcja handlowa - umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną przez siebie działalnością gospodarczą lub zawodową, a w przypadku gdy dłużnikiem jest organ publiczny, umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli wierzyciel zawiera ją w związku z wykonywaną przez siebie działalnością gospodarczą lub zawodową;</p> <p>2) organ publiczny - podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-3a, ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych.</p> <p>Definicja odsetek za opóźnienia oraz ustawowych odsetek za opóźnienia wynika z treści art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 projektowanej</p>	

<p>przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 3 ust. 1 lub w art. 4 ust. 1;</p> <p>5) "odsetki za opóźnienia w płatnościach" oznaczają ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach lub odsetki w wysokości uzgodnionej między przedsiębiorstwami, z zastrzeżeniem art. 7;</p> <p>6) "ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach" oznaczają odsetki proste za opóźnienia w płatnościach w wysokości równej sumie stopy referencyjnej i co najmniej ośmiu punktów procentowych;</p> <p>7) "stopa referencyjna" oznacza jedno z następujących:</p> <p>a) dla państw członkowskich, których walutą jest euro:</p> <p>(i) stopę procentową stosowaną przez Europejski Bank Centralny do jego ostatnich głównych operacji refinansowania; albo</p> <p>(ii) krańcową stopę procentową wynikającą z procedur przetargu o zmiennej stopie procentowej dla ostatnich głównych operacji refinansowania Europejskiego Banku Centralnego;</p> <p>b) dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro – równoważną stopę procentową ustalaną przez ich krajowy bank centralny;</p> <p>8) "należność" oznacza główną kwotę, która powinna być zostać zapłacona w umownym lub ustawowym terminie zapłaty, obejmująca także mające zastosowanie podatki, cła, opłaty lub koszty wymienione na fakturze lub w równoważnym wezwaniu do zapłaty;</p>			
			<p>ustawy.</p> <p>Pozostałe definicje nie wymagają wdrożenia, funkcjonują bowiem na gruncie przepisów ustaw: Kodeks cywilny, Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p>

<p>9) "zastrzeżenie własności" oznacza porozumienie umowne, zgodnie z którym sprzedawca pozostaje właścicielem danego towaru do czasu zapłaty jego ceny w całości;</p> <p>10) "tytuł wykonawczy" oznacza każdą decyzję, wyrok lub nakaz zapłaty wydane przez sąd lub inny właściwy organ, w tym również takie, które są tymczasowo wykonalne, niezależnie od tego, czy dotyczą płatności natychmiastowej czy w ratach, pozwalające wierzycielowi na dochodzenie swoich roszczeń względem dłużnika w drodze przymusowej egzekucji.</p>			<p>Art. 7 ust.1 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 7 ust.1. W transakcjach handlowych między stronami, o których mowa w art. 2, z wyłączeniem organów publicznych, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾), chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:</p> <p>1) wierzyciel spełnił swoje zobowiązania umowne i prawne;</p> <p>2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w</p>	
<p>Art. 3 ust.1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w transakcjach handlowych między przedsiębiorstwami wierzyciel był uprawniony do odsetek za opóźnienia w płatnościach bez konieczności przypomnienia, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) wierzyciel wypełnił swoje zobowiązania umowne i prawne; oraz</p> <p>b) wierzyciel nie otrzymał należności w odpowiednim czasie, chyba że dłużnik nie jest odpowiedzialny za opóźnienie.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 7 ust.1 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 7 ust.1. W transakcjach handlowych między stronami, o których mowa w art. 2, z wyłączeniem organów publicznych, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾), chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:</p> <p>1) wierzyciel spełnił swoje zobowiązania umowne i prawne;</p> <p>2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w</p>	

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 57, poz. 355, Nr 127, poz. 858, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306, z 2011 r. Nr 34, poz. 173, Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 171, poz. 1016, Nr 186, poz. 1100, Nr 199, poz. 1175, Nr 232, poz. 1378, Nr 234, poz. 1391 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 362.

Art.3 ust.2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mająca zastosowanie stopa referencyjna odpowiadała:</p> <p>a) za pierwsze półrocze danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 stycznia tego roku;</p> <p>b) za drugie półrocze danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 lipca tego roku.</p>	N		terminie określonym w umowie lub wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2.	<p>W związku ze skorzystaniem z możliwości przewidzianej w art.12 ust.3 dyrektywy-utrzymania lub wprowadzenia przepisów korzystniejszych dla wierzyciela niż przepisy niezbędne do spełnienia wymogów dyrektywy, w projektowanej ustawie utrzymany został mechanizm liczenia odsetek za opóźnienie przewidziany w aktualnie obowiązującej ustawie – poprzez odwołanie do tzw. odsetek podatkowych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Odsetki powyższe powiązane są z wysokością stopy lombardowej. Utrzymano również rozwiązanie krajowego systemu prawnego w zakresie tradycyjnego sposobu naliczania odsetek – stopa ustalana na konkretny dzień. Rozwiązania powyższe są korzystne dla wierzyciela, zapewniają też stabilność systemu prawnego poprzez zachowanie spójności obu regulacji, w których</p>
----------------	---	---	--	---	--

Art. 3 ust.3	<p>3. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 są spełnione, państwa członkowskie zapewniają:</p> <p>a) aby wierzyciel był uprawniony do odsetek za opóźnienia w płatnościach od dnia następującego po dacie płatności lub terminie płatności określonych w umowie;</p> <p>b) w przypadku gdy data lub termin płatności nie zostały ustalone w umowie, aby wierzyciel był uprawniony do odsetek za opóźnienia w płatnościach po upływie któregokolwiek z następujących terminów:</p> <p>(i) 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania przez dłużnika faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty;</p> <p>(ii) w przypadku gdy data otrzymania faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty nie jest pewna, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iii) w przypadku gdy dłużnik otrzyma fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty przed otrzymaniem towarów lub usług, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iv) w przypadku gdy procedura przyjęcia lub weryfikacji, za pomocą której ma zostać potwierdzona zgodność towarów lub usług z umową, przewidziana jest w ustawie lub</p>	T	<p>Art.6 Art. 7 ust.1 Art.9 Art.10 ust.2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 6 ust.1. W przypadku gdy termin zapłaty nie został określony w umowie, a wierzyciel spełnił swoje zobowiązania umowne i prawne, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe, po upływie 30 dni, liczonych od dnia spełnienia świadczenia niepieniężnego, do dnia zapłaty, ale nie dłużej niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.</p> <p>2. Za dzień wymagalności świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, uważa się dzień określony w pisemnym wezwaniu dłużnika do zapłaty, w szczególności w doręczonej dłużnikowi fakturze lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi.</p> <p>Art. 7 ust.1. W transakcjach handlowych między stronami, o których mowa w art. 2, z wyłączeniem organów publicznych, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾), chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:</p> <p>1) wierzyciel spełnił swoje zobowiązania</p>	<p>sposobane są odsetki podatkowe (Ordynacja podatkowa i ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych).</p>
--------------	--	---	---	--	---

	<p>w umowie i jeśli dłużnik otrzyma fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty przed datą takiego przyjęcia lub weryfikacji lub w dniu ich dokonywania, 30 dni kalendarzowych od tej daty.</p>			<p>2) umowne i prawne; wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie lub wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2.</p> <p>Art. 9. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie daty otrzymania faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo gdy faktura lub rachunek zostały doręczone przed dostawą towaru lub wykonaniem usługi, termin zapłaty, o którym mowa w art. 7 ust. 2 i 3 i art. 8 ust. 2 i 3, jest liczony od dnia otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi.</p> <p>Art. 10 ust. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dłużnik otrzymał fakturę lub rachunek, potwierdzający dostawę towaru lub wykonanie usługi, przed dniem rozpoczęcia badania towaru lub usługi lub w trakcie tego badania, termin zapłaty jest liczony od dnia zakończenia badania towaru lub usługi.</p>	
<p>Art. 3 ust. 4</p>	<p>4. W przypadku gdy przewidziana jest procedura przyjęcia lub weryfikacji, za pomocą której ma zostać potwierdzona zgodność towarów lub usług z umową, państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalny czas trwania tej procedury nie przekraczał 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że nie jest to rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu art. 7.</p>	<p>T</p>	<p>Art.10 ust.1 projektowanej ustawy o terminach w zapłatach w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 10 ust. 1. Jeżeli strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi albo procedura taka wynika z przepisów innych ustaw, określony w umowie czas trwania tego badania nie może sprzeczować się właściwości i społeczno-gospodarczemu celowi umowy, ani przekraczać 30 dni, liczonych od dnia otrzymania towaru lub usługi.</p>	
<p>Art.3 ust. 5</p>	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, aby termin płatności ustalony w umowie nie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 7 ust.2 i ust.3</p>	<p>Art.7 ust.2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni,</p>	

	<p>przekraczał 60 dni kalendarzowych, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że nie jest to rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu art. 7.</p>		<p>projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>liczonych od dnia otrzymania przez dłużnika faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony wyraźnie ustalił inaczej i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest sprzeczne ze społeczno-gospodarczym celem umowy lub zasadami współżycia społecznego oraz jest obiektywnie uzasadnione, biorąc pod uwagę właściwość towaru lub usługi.</p> <p>3. Jeżeli ustalony w umowie termin zapłaty dłuższy niż 60 dni, liczonych od dnia otrzymania przez dłużnika faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, jest sprzeczny ze społeczno-gospodarczym celem umowy lub zasadami współżycia społecznego oraz nie jest obiektywnie uzasadniony, biorąc pod uwagę właściwość towaru lub usługi, przekroczenie terminu 60 dni traktuje się jak opóźnienie w zapłacie, za które przysługują wierzycielowi odsetki, o których mowa w ust. 1, jeżeli są spełnione łącznie warunki, o których mowa w ust. 1.</p>	
<p>Art.4 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach transakcji handlowych, w których dłużnikiem jest organ publiczny, wierzyciel był uprawniony po upływie terminu określonego w ust. 3, 4 lub 6 do ustawowych odsetek za opóźnienia w płatnościach, bez konieczności przypomnienia, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) wierzyciel wypełnił swoje zobowiązania umowne i prawne; oraz</p> <p>b) wierzyciel nie otrzymał należności w odpowiednim czasie, chyba że dłużnik nie</p>	<p>T</p>	<p>Art.8 ust.1 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 8 ust.1. W transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest organ publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:</p> <p>1) wierzyciel spełnił swoje zobowiązania umowne i prawne;</p> <p>2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie lub</p>	

	jest odpowiedzialny za opóźnienie.		wezwanu, o którym mowa w art. 6 ust. 2.	
Art.4 ust.2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mająca zastosowanie stopa referencyjna odpowiadała:</p> <p>a) w pierwszym półroczu danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 stycznia tego roku;</p> <p>b) w drugim półroczu danego roku – stopie obowiązującej w dniu 1 lipca tego roku.</p>	N		<p>W związku ze skorzystaniem z możliwości przewidzianej w art. 12 ust. 3 dyrektywy-utrzymania lub wprowadzenia przepisów korzystniejszych dla wierzyciela niż przepisy niezbędne do spełnienia wymogów dyrektywy, w projektowanej ustawie utrzymany został mechanizm liczenia odsetek za opóźnienie przewidziany w aktualnie obowiązującej ustawie – poprzez odwołanie do tzw. odsetek podatkowych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Odsetki powyższe powiązane są z wysokością stopy lombardowej. Utrzymano również rozwiązanie krajowego systemu prawnego w zakresie tradycyjnego sposobu naliczania odsetek – stopa ustalana na konkretny dzień. Rozwiązania powyższe są korzystne dla wierzyciela, zapewniają też stabilność systemu prawnego poprzez zachowanie spójności obu regulacji, w których stosowane są odsetki</p>

Art.4 ust.3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach transakcji handlowych, w których dłużnikami są organy publiczne:</p> <p>a) termin płatności nie przekraczał zadnego z następujących terminów:</p> <p>(i) 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania przez dłużnika faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty;</p> <p>(ii) w przypadku gdy data otrzymania faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty nie jest pewna, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iii) w przypadku gdy dłużnik otrzyma fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty przed otrzymaniem towarów lub usług, 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług;</p> <p>(iv) w przypadku gdy procedura przyjęcia lub weryfikacji, za pomocą której ma zostać potwierdzona zgodność towarów lub usług z umową, przewidziana jest w ustawie lub w umowie i jeśli dłużnik otrzyma fakturę lub równoważne wezwanie do zapłaty przed datą takiego przyjęcia lub weryfikacji lub w dniu ich dokonywania, 30 dni kalendarzowych od tej daty;</p> <p>b) data otrzymania faktury nie podlegała porozumieniu umownemu między dłużnikiem a wierzycielem.</p>	T	Art.8 ust.2 Art.9 Art.10 ust.2 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art.8 ust. 2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 30 dni, liczonej od dnia otrzymania przez dłużnika faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony wyraźnie ustalił inaczej i pod warunkiem, że ustalenie to jest obiektywnie uzasadnione właściwością lub szczególnymi elementami umowy i termin zapłaty nie przekracza 60 dni.	podatkowe (Ordynacja podatkowa i ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych).
				Art.10 ust.2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dłużnik otrzymał fakturę lub rachunek, potwierdzający dostawę towaru lub wykonanie usługi, przed dniem rozpoczęcia badania towaru lub usługi lub w trakcie tego badania, termin zapłaty jest liczony od dnia zakończenia badania towaru lub usługi.	W odniesieniu do art. 4 ust.3 lit. b) – brak potrzeby wdrażania przepisu. Zgodnie z art. 19 ust.4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz §9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia

Art. 4 ust. 4 lit. a)	<p>4. Państwa członkowskie mogą wydłużyć termin, o którym mowa w ust. 3 lit. a), do maksymalnie 60 dni kalendarzowych w odniesieniu do:</p> <p>a) każdego organu publicznego prowadzącego działalność gospodarczą o charakterze przemysłowym lub handlowym, oferującego towary lub usługi na rynku i podlegającego jako przedsiębiorstwo publiczne wymogom przejrzystości określonym w dyrektywie Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw [17];</p>	N		<p>28.03.2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług, w przypadku gdy dostawa towaru lub wykonanie usługi powinny być potwierdzone fakturą, powstaje obowiązek wystawienia faktury co do zasady w ciągu 7 dni od wydania towaru lub wykonania usługi.</p>	
Art. 4 ust. 4 lit. b)	<p>b) jednostek publicznych udzielających świadczeń zdrowotnych, należycie uznanych do tych celów.</p>	T	<p>Art. 8 ust. 3 projektowanej ustawy o terminach</p>	<p>Art. 8 ust. 3. W transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot leczniczy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 - 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności</p>	

			zapłaty w transakcjach handlowych	Ieczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z późn. zn. ³⁾), wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki, o których mowa w ust. 1, po upływie 60 dni, liczonych od dnia otrzymania przez dłużnika faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie warunki, o których mowa w ust. 1.	
Art.4 ust.5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalny czas trwania procedury przyjęcia lub weryfikacji, o której mowa w ust. 3 lit. a) pkt (iv), nie przekraczał 30 dni kalendarzowych od daty otrzymania towarów lub usług, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że nie jest to rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu art. 7.	T	Art.10 ust.1 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 10. 1. Jeżeli strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi albo procedura taka wynika z przepisów innych ustaw, określony w umowie czas trwania tego badania nie może sprzeciwiać się właściwości i społeczno-gospodarczemu celowi umowy, ani przekraczać 30 dni, liczonych od dnia otrzymania towaru lub usługi.	
Art.4 ust.6	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby termin płatności ustalony w umowie nie przekraczał terminów przewidzianych w ust. 3, chyba że w umowie wyraźnie ustalono inaczej i pod warunkiem że jest to obiektywnie uzasadnione szczególnym charakterem lub szczególnymi elementami umowy, oraz aby w żadnym przypadku nie przekraczał on 60 dni kalendarzowych.	T	Art.8 ust.2 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 8 ust.2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 30 dni, liczonych od dnia otrzymania przez dłużnika faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony wyraźnie ustalił inaczej i pod warunkiem, że ustalenie to jest obiektywnie uzasadnione właściwością lub szczególnymi elementami umowy i termin zapłaty nie przekracza 60 dni.	
Art.5	Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa stron do uzgadniania harmonogramów płatności w ratach, z zastrzeżeniem stosownych przepisów mającego zastosowanie prawa krajowego. W takich	T	Art. 12 projektowanej ustawy o terminach zapłaty	Art. 12. 1. Jeżeli strony zastrzegły w umowie, że świadczenie pieniężne będzie następować częściami, uprawnienie do: 1) odsetek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i	

	<p>przypadkach, gdy którakolwiek z rat nie zostanie zapłacona w uzgodnionym terminie, odsetki i rekompensata przewidziane w niniejszej dyrektywie naliczane są wyłączenie na podstawie zaległych kwot.</p>		<p>transakcjach handlowych</p>	<p>3 i art. 8 ust. 1 i 3, przysługuje w stosunku do niezapłaconej części; 2) Kwoty, o której mowa w art. 11 ust. 1, oraz do zwrotu kosztów odzyskiwania należności, o których mowa w art. 11 ust. 2, przysługuje odrębnie do niezapłaconej części. 2. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, nie może sprzeciwiać się właściwości i społeczno-gospodarczemu celowi umowy.</p>	
<p>Art.6</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciel był uprawniony do uzyskania od dłużnika co najmniej stałej kwoty 40 EUR w przypadku gdy odsetki za opóźnienia w płatnościach stają się wymagalne w ramach transakcji handlowych zgodnie z art. 3 lub 4. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby stała kwota, o której mowa w ust. 1, była płacona bez konieczności przypomnienia jako rekompensata za koszty odzyskiwania należności poniesione przez wierzyciela. 3. Oprócz stałej kwoty, o której mowa w ust. 1, wierzyciel jest uprawniony do uzyskania od dłużnika rozsądnej rekompensaty za wszelkie koszty odzyskiwania należności przekraczające tę stałą kwotę, poniesione z powodu opóźnień w płatnościach dłużnika. Mogłoby to obejmować koszty poniesione między innymi w związku ze skorzystaniem z usług prawnika lub firmy windykacyjnej.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 11 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych</p>	<p>Art. 11. 1. Od dnia nabycia przez wierzyciela uprawnienia do odsetek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 3 i art. 8 ust. 1 i 3, wierzycielowi, bez wezwania, przysługuje od dłużnika równowartość kwoty 40 euro przeliczonych na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. 2. W przypadku gdy koszty odzyskiwania należności z tytułu transakcji handlowej przekroczą kwotę, o której mowa w ust. 1, wierzycielowi przysługuje zwrot kosztów odzyskiwania należności poniesionych z powodu opóźnień w zapłacie w transakcjach handlowych, pomniejszych o tę kwotę, o ile kwota ta została wierzycielowi zapłacona.</p>	
<p>Art.7 ust. 1</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby warunek umowy lub praktyka dotyczące daty lub terminu płatności, stopy procentowej odsetek za opóźnienia w</p>	<p>T</p>	<p>Art.7 ust.2 i Art.14 projektowanej ustawy</p>	<p>Art.7 ust.2. Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia otrzymania przez dłużnika faktury lub rachunku, potwierdzającego</p>	

	<p>płatnościach lub rekompensaty za koszty odzyskiwania należności uznawane były za niepodlegające wykonaniu albo stanowiły podstawę do roszczenia o odszkodowanie, jeśli są rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.</p> <p>Przy rozpoznaniu, czy warunek umowy lub praktyka są rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela w rozumieniu akapitu pierwszego, bierze się pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w tym również:</p> <p>a) wszelkie rażące odstępstwa od dobrej praktyki handlowej; naruszające zasadę działania w dobrej wierze i rzetelność;</p> <p>b) charakter towaru lub usługi; oraz</p> <p>c) czy dłużnik ma jakikolwiek obiektywne powód odstępstwa od ustawowych odsetek za opóźnienia w płatnościach, od terminów płatności, o których mowa w art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3 lit. a), art. 4 ust. 4 oraz art. 4 ust. 6, lub od stałej kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 1.</p>		ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	<p>o dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony wyraźnie ustalią inaczej i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest sprzeczne ze społeczno-gospodarczym celem umowy lub zasadami współzycia społecznego oraz jest obiektywnie uzasadnione, biorąc pod uwagę właściwość towaru lub usługi.</p> <p>Art. 7 ust.3. Jeżeli ustalony w umowie termin zapłaty dłuższy niż 60 dni, liczonych od dnia otrzymania przez dłużnika faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, jest sprzeczny ze społeczno-gospodarczym celem umowy lub zasadami współzycia społecznego oraz nie jest obiektywnie uzasadniony, biorąc pod uwagę właściwość towaru lub usługi, przekroczenie terminu 60 dni traktuje się jak opóźnienie w zapłacie, za które przysługują wierzycielowi odsetki, o których mowa w ust. 1, jeżeli są spełnione łącznie warunki, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 14. Postanowienia umowy wyłączone lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1 i 3 i art. 11 - 13, są nieważne.</p>	
Art.7 ust.2	<p>2. Do celów ust. 1 warunek umowy lub praktykę, które wykluczają odsetki za opóźnienia w płatnościach, uznaje się za rażąco nieuczciwe.</p>	T	Art.14 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	<p>Art. 14. Postanowienia umowy wyłączone lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1 i 3 i art. 11 - 13, są nieważne.</p>	
Art.7 ust.3	<p>3. Do celów ust. 1 warunek umowy lub praktykę, które wykluczają rekompensatę za koszty odzyskiwania należności, o której mowa w art. 6, uznaje się za rażąco</p>	T	Art.14 projektowanej ustawy o terminach	<p>Art. 14. Postanowienia umowy wyłączone lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1</p>	

	nieuczciwe.		zapłaty w transakcjach handlowych	i 3 i art. 11 - 13, są nieważne.
Art.7 ust.4	4. Państwa członkowskie zapewniają adekwatne i skuteczne środki w interesie wierzycieli i konkurentów, aby zapobiec dalszemu stosowaniu warunków umów i praktyk, które są rażąco nieuczciwe w rozumieniu ust. 1.	T	Art.14 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 14. Postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1 i 3 i art. 11 - 13, są nieważne.
Art.7 ust.5	5. Środki, o których mowa w ust. 4, obejmują również przepisy, zgodnie z którymi organizacje oficjalnie uznane za reprezentujące przedsiębiorstwa lub organizacje, które mają uzasadniony interes w reprezentowaniu przedsiębiorstw, mogą zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego wszczyznać postępowania przed sądami lub przed właściwymi organami administracji w związku z tym, że warunki umów lub praktyki są rażąco nieuczciwe w rozumieniu ust. 1, tak aby mogły one zastosować odpowiednie i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie dalszemu ich stosowaniu.	T	Art.13 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 13. O zapłatę odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1 i 3 i art. 12 ust. 1, kwoty, o której mowa w art. 11 ust. 1, i o zwrot kosztów odzyskiwania należności, o których mowa w art. 11 ust. 2, w imieniu i na rzecz wierzyciela będącego podmiotem, o którym mowa w art. 2, może wystąpić, na jego wniosek, krajowa lub regionalna organizacja, której celem statutowym jest ochrona interesów takich podmiotów.
Art.8 ust.1	1. Państwa członkowskie zapewniają przejrzystość w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, w tym poprzez publiczne udostępnianie mającej zastosowanie stopy procentowej ustawowych odsetek za opóźnienia w płatnościach.	T	Art.56 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa	Na podstawie art.56 § 3 Ordynacji podatkowej Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" stawkę odsetek za zwłokę określaną na podstawie § 1 ww. przepisu.
Art.8 ust.2	2. Komisja publicznie udostępnia w Internecie informacje na temat aktualnych ustawowych stóp procentowych odsetek,	N		Przepis nie wymaga wdrożenia – przepis skierowany do Komisji Europejskiej.

	które mają zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich w przypadku opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.				
Art. 8 ust. 3	3. W stosownych przypadkach państwa członkowskie wykorzystują profesjonalne publikacje, kampanie promocyjne lub wszelkie inne środki funkcjonalne w celu podnoszenia świadomości na temat środków zaradczych w przypadku opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 8 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą zachęcać do opracowywania kodeksów szybkich płatności, które przewidują jasno określone terminy płatności i właściwy sposób postępowania w przypadku jakichkolwiek spornych płatności lub wszelkie inne inicjatywy, które prowadzą do rozwiązania kluczowego problemu opóźnień w płatnościach i przyczyniają się do rozwoju kultury szybkich płatności, wspierającej cel niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 9	<p>Zastrzeżenie własności</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego wskazanymi przez międzynarodowe prawo prywatne, aby sprzedawca mógł zastrzec własność towarów do czasu zapłaty ich ceny w całości, jeśli między kupującym a sprzedawcą przed dostawą towarów wyrażenie została uzgodniona klauzula zastrzeżenia własności.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy dotyczące płatności już</p>	T	Art. 589 KC	Art. 589. Jeżeli sprzedawca zastrzegł sobie własność sprzedanej rzeczy ruchomej aż do uiszczenia ceny, poczyni się w razie wątpliwości, że przeniesienie własności rzeczy nastąpiło pod warunkiem zawieszającym.	

Art. 10	uiszczonych przez dłużnika.	T	Art. 15 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 15. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm. ⁴⁾) w art. 485 § 2a otrzymuje brzmienie: „§ 2a. Sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego, dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku oraz dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów odzyskiwania należności, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego, odsetek w transakcjach handlowych, kwoty, o której mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia ... o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. ...), lub zwrotu kosztów, o których mowa w art. 11 ust. 2 tej ustawy.”	
Art. 10	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby tytuł wykonawczy mógł być uzyskany, w tym również za pomocą procedury przyspieszonej i niezależnie od kwoty długu, co do zasady w ciągu 90 dni kalendarzowych od wniesienia pozwu lub wniosku przez wierzyciela do sądu lub innego właściwego organu, pod warunkiem że spór nie dotyczy długu lub kwestii proceduralnych. Państwa członkowskie wykonują swój obowiązek zgodnie ze swoimi odpowiednimi krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi.</p> <p>2. Krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne muszą przewidywać stosowanie takich samych warunków w odniesieniu do wszystkich wierzycieli prowadzących działalność gospodarczą w Unii.</p> <p>3. Przy obliczaniu terminu, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się:</p> <p>a) czasu na dostarczenie dokumentów;</p> <p>b) wszelkich opóźnień spowodowanych przez wierzyciela, takich jak czas niezbędny do poprawienia wniosków.</p> <p>4. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów rozporządzenia (WE) nr 1896/2006.</p>		Art. 15 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych Art. 485 § 2a KPC Art. 486 § 2 KPC	<p>Art. 485 § 2a. ⁽⁵⁵⁵⁾ Sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego oraz dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego lub odsetek w transakcjach handlowych określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. Nr 139, poz. 1323).</p> <p>Art. 486 § 2. W sprawach, o których mowa</p>	

Art.11	Do dnia 16 marca 2016 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu temu towarzyszą wszelkie stosowne wnioski.	N		w art. 485 § 2a, sąd wydaje nakaz zapłaty, a w razie braku podstaw do jego wydania przewodniczący wyznacza rozprawę albo posiedzenie niejawnie nie później niż przed upływem 2 miesięcy od dnia wniesienia pozwu albo od dnia uzupełnienia braków pozwu.	
Art.12 ust. 1	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do spełnienia wymogów art. 1–8 i 10 do dnia 16 marca 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że zawarte w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	T	Art.18 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 16 marca 2013 r.	
Art.12 ust.2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Nie wymaga wdrożenia	

Art.12 ust.3	3. Państwa członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzić w życie przepisy, które są korzystniejsze dla wierzyciela niż przepisy niezbędne do spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.12 ust.4	4. Podczas transpozycji niniejszej dyrektywy państwa członkowskie mogą zdecydować, czy wykluczyć umowy zawarte przed dniem 16 marca 2013 r.	T	Art. 16 projektowanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych	Art. 16. Do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	
Art.13	Dyrektywa 2000/35/WE traci moc ze skutkiem od dnia 16 marca 2013 r. bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów jej transpozycji do prawa krajowego i rozporządzenia jej stosowania. Ma jednak nadal zastosowanie do umów zawartych przed tą datą, do których niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania zgodnie z art. 12 ust. 4.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.14	Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.				
Art.14	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art.15	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie wymaga wdrożenia	

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
-------	-----------------------------------	------------------------------------

red		
Art.3 pkt 4	<p>Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:</p> <p>4) dostaw i usług, do których stosuje się art. 346 ust. 1 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864).</p>	<p>Projektowana ustawa wdraża do polskiego systemu prawnego jedną z dyrektyw unijnych, spod rygorów których wyłączone są umowy objęte zakresem przedmiotowym art. 346 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W związku z powyższym ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych nie będzie miała zastosowania do ww.umów.</p>
Art.5	<p>Art. 5. Jeżeli strony transakcji handlowej, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 3, przewidziały w umowie termin zapłaty dłuższy niż 30 dni, wierzyciel może żądać odsetek ustawowych za okres począwszy od 31 dnia po spełnieniu swojego świadczenia niepieniężnego i doreczeniu dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi, do dnia zapłaty, ale nie dłuższy niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.</p>	<p>Przepis art.5 obowiązuje w Polsce od niemal 10 lat i nie stoi w sprzeczności z implementowaną dyrektywą, a jako rozwiązanie korzystniejsze dla wierzyciela mieści się zarówno w dyspozycji ówczesnego art. 6 ust. 2 <i>dyrektywy 2000/35/WE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych</i>, jak również aktualnego art. 12 ust.3 <i>dyrektywy 2011/7</i>. Pozostawienie ww. przepisu (z modyfikacją wyłączającą z zakresu jego stosowania jednostki publiczne udzielające świadczeń zdrowotnych – wynikającą z możliwości stosowania przez ww. podmioty dłuższego, 60-dniowego terminu zapłaty) jest zgodne z celem dyrektywy, jakim jest ograniczenie zatorów płatniczych i dyscyplinowanie stron do stosowania krótszych terminów umownych.</p>